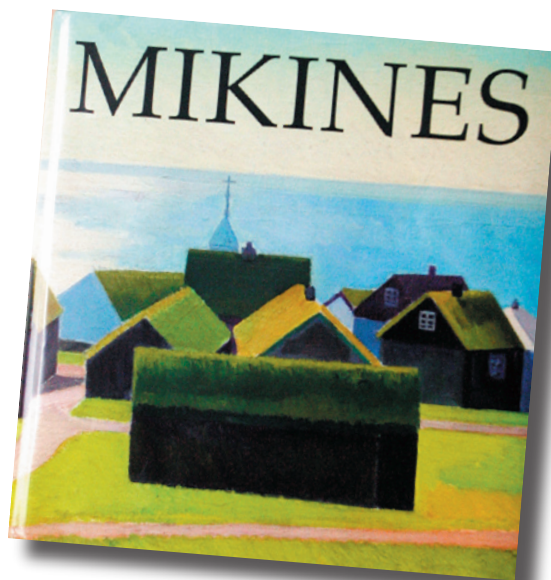

Megnarverk við lýtum

UMMÆLI

Kinna Poulsen

Bókin er ovurhonds stórvingin og prýðilig og í vavi størsta listabók, ið enn er útkomin á føroyskum. Og hóast tørvurin á Mikines-bókmentum ikki tykist beinleiðis bráfeingis á bókahillini í mun til mong onnur av teimum føroysku listafólkunum, sum lítið og einki eru viðgjørd, eru vit sjálvandi púra samd við lögmanni Jóannesi Eidesgaard, sum í eini viðurkenniing fremst í bókini vegna Føroya fólk takkar íslenska forlagnum, Nesútgáfan, ið tók stig til glæsligu útgávu.

Vøkur bók

Bókin er innbundin, svørt, monumental og serstakliga vøkur í størum kvadratiskum formati. Valið av fremstu kápumyndini, sum er ein av teimum friðsælu og ljósu myndunum av Mykinesbygd frá 1950, er heldur óvæntað og gevur ábendingar um, at bókin kanska ikki er júst soleiðis, sum ímyndað. Myndaúrvalið er stórt og rættiliga breitt og umboðar ikki einans tær góðu myndirnar, men eisini minni góðar myndir sum t.d. tær heldur naivu, stirvnu myndirnar, hann málaði í tjugunum. Umframt hesum útivið 248 væleydnaðu endurprentunum í litum av verkum Mikines', eru eisini einar 50 svarthvítar fotomyndir av málaranum og hansara lívi at siggja í bókini, ið sum heild tykist rættiliga ævisøguliga hugað.

Tveir smærri tekstir

Umframt myndirnar inniheldur bókin tveir smærri, men áhuga-verdar tekstir, sum ávikavist Bent Irve og Bárður Jákupsson hava skrivað. Tann fyrri snýr seg um Mikines og Danmark og hóast ávirkanin sum danska kunstakademiið og danska lista-

umhvørvið hevði á Mikines ikki skal undirmetast, tykist tað sum um, at Irve ger nakað nógv av, tá hann umvegis Ríkisfelagsskapin Danmark og Føroya millum metir Mikines vera bæði danskan og føroyskan málara. Fortreytirnar vóru nú einaferð sum tær vóru, tá Mikines fór at útbúgva seg í 1928, men lítið er at ivast í, at Mikines sum tann evnaríki og kensluborni listamaðurin, hann var, hevði fingið væl burtur úr eini listarligari útbúgving, eisini uttan fyri Danmark. Teksturinn hjá Bárði

er eitt gott og nýtiligt ævisøguligt yvirliit yvir lív listamansins.

Høvuðsteksturinn

Høvuðstekstin eftir Aðalsteinn Ingólfsson, havi eg gleitt meg at lesa, síðani tað av fyrstan tíð hoyrdist graml um Mikinesbókina og at ein íslenskur listfrøðingur skuldi skriva hana. Samstarv við og kunnleiki til aðrar tekstir hjá Aðalsteinn hava stuðlað upp undir góðu vónirnar til hesar tveyhundrað síðurnar um Mikines,

sum er nógv tann gjølligasta viðgerðin av málaranum higartil. Men longu formælið gevur eina ófrættakenda kenslu av vónbroti, sum tíverri stendur við gjøgnum meginpartin av tekstinum, ið sum heild er nógv meira ævisøguligur enn væntað.

Konstruerað sjálvsævisøga

Formælið byrjar skaldsliga in medias res, mitt í eini tilburðargongd: “Skoraður upp ímóti skottinum í tronga stýrhúsinum á post-

bátinum kundi Sámal so dánt hóma systirina á dekkinum...”. Umrøddi tilburðurin er, tá Mikines við familju fylgir deyða pápanum til heimbygdina. Uppliving Mikines' av hesum tilburði hevur hann sjálvur lýst sum eina týðningarmikla listarliga uppliving og soleiðis skilt er hetta kanska ikki býttasta stað at byrja frágreiðingina um listamannin Mikines. Men eitt er at vera ævisøguliga hugaður og eitt annað er at konstruera eina sjálvsævisøgu, har lesarin er staddur í tonkum málarans umvegis eitt alvitandi frásøgufólk: “Sámal kundi ikki fáa skil á øllum teimum tonkum, ið bylgdust í honum. Eyðvitað saknaði hann faðir.... Fór deyði faðirsins nú at gera tað, at hesi herðindi fóru at koma aftur? Hetta var uppi í ræðsluni, ið fekk magan at knýta seg saman”. Seinastu viðmerkingarnar sipa til psoriasis-sjúkuna, sum Mikines var so ringur av. Tað skulu ivaleyst vera fleiri, ið halda dramatiska skriviháttin vera góðan og spennandi og tað heldur yvirritaði eisini, tá hann kemur fyrri í eini skaldsøgu, men í listasøguligum høpi býður hann ímóti. Fyri tað fyrsta tykist tað óalítandi, tá ein rithøvundur í eini listabók greiðir frá tonkum listamansins á henda hátt. Hann kann ómøguliga vita júst hvussu Samuel Elias Joensen-Mikines kendi og hugsaði, tá hann fylgdi pápa sínum. Í øðrum lagi hevur skrivihátturin ein óviljaðan komiskan dóm, ið kemst av samanrenningini av hátíðarligum drama og patos og so undirskilta og intima tónalagnum og støðuga brúkinum av fornavnsháttinum Sámal.

Mikines-bókmentirnar

Sum áður nevnt eru Mikines-bókmentirnar lutfalsliga umfangandi í føroyskum listbókmentum